

प्रवरवर्णनम् । वेदानां व्यवहारान् स्थायम्भुवनिरूपणम् ।
 शेषमन्तराख्यानं प्रथिवीदोहनन्ततः । चाक्षुषेऽद्यतने
 समौ द्वितीयोऽङ्गः प्रोदधे । मध्यभागे उपोद्घातपादे
 “अथोपोद्घातपादे तु सप्रधिपरिकीर्तनम् । प्राजा-
 यत्प्रचयस्तकाहेवादीनां ससृङ्गः । ततो जयाभिध्या-
 हारो मरुदुत्पत्तिकीर्तनम् । काश्यपेयातुकथनम् कृषि-
 वंशनिरूपणम् । पितृकल्पातुकथनं आर्षकल्पवृत्तः-
 परम् । वैवस्वतससृत्पत्तिः खट्विजस्य ततः परम् । मनु-
 पुत्राचयचातो गान्धर्वस्य निरूपणम् । इक्ष्वाकुवंशकथनं
 वंशोऽन्तः सुमहात्मनः । अमावस्योराचयस्य रजस्वरित-
 मद्भुतम् । ययातिचरितचाय यदुवंशनिरूपणम् । कार्त्त-
 वीर्यस्य चरितं जामदग्न्यं ततः परम् । हव्यवंशात-
 कथनं सगरस्याय सम्भवः । भार्गवस्यातुचरितं तथा-
 र्यकवधान्नयम् । सगरस्याय चरितं भार्गवस्य कथा
 पुनः । देवाहुराहवकथा कणाविभीषवर्णनम् । इनस्य
 च कथः पुण्यः सुकेशे परिकीर्तितः । विष्णुमाहात्म्य-
 कथनं बलिवंशनिरूपणम् । भविष्यराजचरितं संप्राप्तेऽथ
 कथो युगे । एवमुद्घातपादाऽयं तृतीयो मध्यमे दले ।
 उत्तरभागे उपसंहारपादे “चतुर्थोपसंहारं वक्ष्ये खण्डे
 तथोत्तरे । वैवस्वतान्तराख्यानं विस्तरेण यथातथम् ।
 पूर्वमेव ससृष्टिर् संप्रदादिह कथ्यते । भविष्याणां मनु-
 भाञ्च चरितं हि ततः परम् । कल्पप्रलयनिर्देशः काठ-
 मान ततः परम् । लोकसप्तदशे ततः कथिता मान-
 खण्डे । वर्णनं नरकाणाञ्च विक्रमांचरयेत्ततः ।
 मनोमयपुराख्यानं त्रयः प्राकृतिकस्ततः । शैवस्याय पुर-
 स्थापि वर्णनञ्च ततः परम् । त्रिविधादुगुणसम्बन्धा-
 च्छान्त्नां कीर्तिता गतिः । अनिर्देश्याप्रतर्कस्य ब्रह्मणः
 परमात्मनः । अन्वयव्यतिरेकाभ्यां वर्णनं हि ततः परम् ।
 इत्येव उपसंहारः पादो वृत्तः स चोत्तरः । चतुष्पादं
 पुराणं ते ब्रह्माण्डं ससृष्टाकृतम् । अष्टादशमभोष्यं
 सारात् सारतरं द्विज ! । ब्रह्माण्डञ्च चतुर्वर्णं पुराण-
 त्वेन पठ्यते । तदेव ध्येयं गदितमष्टादशधा पृथक् ।
 पाराशर्येण सुनिना सर्वेषामपि मानद ! । वस्तुद्वयाय
 तेनैव सुनीनां भावितात्मनाम् । सतः श्रुत्या पुराणानि
 लोकेभ्यः प्रचकाशिते । सुनयो धर्मश्रीलाको दीनातुयह-
 कारिणः । मया चेदं पुराणन्तु वशिष्ठाय प्रोदितम् ।
 तेन यत्किमुतायोक्तं जातकथाय तेन च । व्यासो कथा
 वतसेतव प्रमथनसुषोडशतम् । प्रमाणीकृत्य लोके-

ऽङ्गित् प्रावर्त्तयदुत्तमम्” । तत्फलश्रुतिः “य इदं
 कीर्त्तयेद्वत्स ! शृणोति च समाहितः । स विषूयेह
 पापानि याति लोकमनामयम् । विहितैतत्
 पुराणन्तु स्वर्गसिंहासनस्थितम् । पात्रेणाष्कादितं यस्तु
 ब्रह्मणाय प्रयच्छति । स याति ब्रह्मणा लोकं नात्र
 कार्या विचारणा । मरीचेऽष्टादशैतानि मया प्रोक्तानि
 यानि ते । पुराणानि तु संप्रदायैतानि च विस्त-
 रात् । अष्टादश पुराणानि यः शृणोति मरोत्तमः ।
 कथयेद्वा विधानेन नेह भूयः स जायते । सूत्रमेतत्
 पुराणानां यन्मयोक्तं तवाधुना । तद्विद्यं श्रीवनीयं
 हि पुराणफलमिच्छता । न दाम्निकाय पापाय देव-
 सुर्वतुमूयते । देयं कदापि साधूनां हेमिणे न शठाय च ।
 शान्ताय रागिचिन्ताय भूमुपाभिरताय च । निर्भयसराय
 सुखये देयं सहैष्यवाय च” नारदीयपु० ४पा० १०८श्ल० ।

ब्र(व)ह्मात्मभू उ० ब्रह्मण्य आत्मनः देहात् भवति भू-किप् ।
 अथै गन्धमाबा तस्य ब्रह्मदेहेजातत्वं ह० व० चक्तं यथा
 “प्राणा वै यथोवीर्यं” तत् प्राणेषूक्तान्तेषु शरीरं
 न्ययितुमश्रियत तस्य शरीर एव सन आसीत् । सोऽ-
 कामयत मेध्यं स इदं स्यादात्मन्पुत्रेन स्यामिति ।
 ततोऽश्वः समभवदुदयश्चतस्रोऽध्यमभूदिति तदेवाश्वमेधस्या-
 न्श्वमेधत्वम्” सू० । “तदेवं यथोवीर्यंभूतेषु प्राणेषूत्-
 क्रान्तेषु शरीरास्त्रिक्त्रान्तेषु तच्छरीरसमावृतेः न्ययि-
 तस्यचूनभावङ्गन्तुमश्रियतामेध्यज्ञाभवत् । तस्य प्रजा-
 पतेः शरीराङ्गितं तस्यापि तस्मिन्नेव शरीरे मन आ-
 सीत् । यथा कस्यचित् प्रिये विषये दूरङ्गतस्यापि
 मनो भवति तद्वत् । स तस्मिन्नेव शरीरे गतमनाः सन्
 किमकरोदिति । उच्यते सोऽकामयत कथं मेध्यं येषाहं
 यज्ञियं मे न मेदं शरीरं स्यात् । किञ्चात्मन्वी आ-
 त्मवांसानेन शरीरेण शरीरवान् स्यामिति प्रविशेय ।
 यस्मात्तच्छरीरं महद्योगात् गतयथोवीर्यं मश्व-
 दयवत् ततश्चाष्टादशः समभवत् । ततोऽश्वनामा प्रजा-
 पतिरेव साक्षादत्र जूयते । यस्माच्च पुनस्तत् प्रवेशाङ्गत-
 यथोवीर्यत्वादमेध्यं सन्नेध्यमभूत्तदेव तस्मादेवाश्वमेध-
 स्यान्श्वमेधनाम्नः क्रतोरश्वमेधत्वमश्वमेधनामनामः शा० भा०
 ब्र(व)ह्मादनी स्त्री ब्रह्मा ब्रह्मवाहनं हंस तस्यैवादनं पाद-
 रूपं वक्ष्याः गौरा० डीष् । हंसपदां राजनि० ।
 ब्र(व)ह्माभिजाता स्त्री गोदावरी राजनि० ।
 ब्र(व)ह्मानन्द उ० ब्रह्मण्यपानन्दे तस्य सतुषादी०